

Nr 41.

Ankom till riksdagens kansli den 5 maj 1934 kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckta motioner om rätt till inträde i statens pensionsanstalt för ordinarie befattningshavare vid Sveriges industriförbunds arbetsledareinstitut.

I två till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisade likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren under nr 134 av herr *Hansson, Sigfrid*, jämte två av kammarens övriga ledamöter, och den andra inom andra kammaren under nr 271 av herr *Lithander* jämte två av kammarens övriga ledamöter, har hemställts,

»att riksdagen ville besluta om pensionsrätt i statens pensionsanstalt för ordinarie befattningshavare vid Sveriges industriförbunds arbetsledareinstitut på samma villkor, som äro stadgade för lärare vid kommunala och enskilda anstalter för yrkesundervisning,

eller, därest denna hemställan icke kan bifallas, att riksdagen ville besluta att den nuvarande innehavaren av chefsbefattningen inom arbetsledareinstitutet, fil. doktor Gösta Ekelöf, som sedan den 1 januari 1913 med avbrott endast för tiden 31 augusti 1918—1 juli 1919 varit ansluten till statens pensionsanstalt, vilken anslutning i och med 1934 års ingång upphört, måtte beviljas rätt att återinträda i nämnda anstalt».

Beträffande de skäl, som motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden, får utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottet får erinra, att Kungl. Maj:t genom proposition nr 186 till innevarande års riksdag framlagt förslag om att fortsatt delaktighet i statens pensionsanstalt skulle, efter prövning av Kungl. Maj:t och på villkor, som Kungl. Maj:t i varje särskilt fall föreskreve, kunna beredas innehavare av befattning med pensionsrätt i anstalten vid övergång till statsunderstödd institution, vilken icke ägde delaktighet i anstalten.

Utskottet.

I sitt utlåtande nr 23 fann bankoutskottet icke skäl till annan erinran mot Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag än att utskottet förordade en mera bestämd begränsning av de ifrågasatta bestämmelsernas retroaktiva tillämpning än vad i propositionen föreslagits.

Riksdagen har numera bifallit vad utskottet i nämnda utlåtande hemställt.

Sveriges industriförbunds arbetsledareinstitut har sedan några år till-

baka åtnjutit statsbidrag. Institutet är däremot icke anslutet till statens pensionsanstalt och någon pensionsrätt i anstalten för dess personal förefinnes sålunda icke.

Genom riksdagens beslut i anledning av Kungl. Maj:ts förenämnda proposition nr 186 har emellertid möjlighet beretts, bland andra, befattningshavare vid ifrågavarande institut, som vid övergång till tjänst hos institutet varit innehavare av befattning med pensionsrätt i statens pensionsanstalt, till fortsatt delaktighet i anstalten, för så vitt vederbörande uppfyller de i propositionen närmare angivna villkoren för delaktighetens bibehållande. Det huvudsakliga syftet med de i föreliggande motioner gjorda framställningarna torde härigenom bliva tillgodosett. Vid sådant förhållande synes motionerna icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motioner I:134 och II:271 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 4 maj 1934.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar Åkerberg, Lindgren, Lindley, Stendahl, Ström i Lidköping, Johansson i Friggeråker, Bjurström och Silfverstolpe; samt

från andra kammaren: herrar Leffler, Bäcklund, Laurén, Paulsen, Andersson i Falkenberg, Ahl och friherre De Geer.